

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S., a.s.**, N.X., B., zastúpeného advokátom JUDr. M.H., K.X., B., proti žalovanému **F.E.**, bývajúcemu v B., N.X., **o uloženie povinnosti a náhradu škody**, ktorá sa vedie na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 59 Cb 64/97, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. januára 2007 č. k. 6 Obo 232/2006–329, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením z 19. júla 2006 č. k. 56 Cb 64/97-329 prerušil konanie o uloženie povinnosti o náhrade škody s odôvodnením, že na základe podnetu na Európskom súde pre ľudské práva v Štrasburgu sa rieši otázka, ktorý má pre rozhodnutie súdu v danej veci význam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na odvolanie žalobcu uznesením zo 16. januára 2007 č. k. 6 Obo 232/2006–329 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z obsahu spisu, najmä zo sťažností č. 47097/99 a 46190/99 zistil, že žalovaný ako jeden zo sťažovateľov namietal porušenie práv garantovaných Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd súdmi Slovenskej republiky, a to v súvislosti s konaním o návrhu na zápis zmien do obchodného registra pri podnikateľovi S., š.p., B. (právneho predchodcu žalobcu) a z dôvodu neprimeranej dĺžky dohodovacieho konania voči dlžníkovi S., š.p., B. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že predmetné konanie

vedené proti žalovanému nemá súvislosť s konaním vedeným na Európskom súdnom dvore. Súd prvého stupňa sa musí predovšetkým zaoberať právnym dôvodom uplatneného nároku. Keďže posúdenie predmetu sporu nezávisí od rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, podanie predmetných sťažností nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. V dovolaní namietal celkovú vecnú nesprávnosť, nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Konanie na Európskom súdnom dvore pre ľudské práva vo veci konkurzu bude mať vplyv na predmetné konanie, pretože sa ním bude riešiť otázka legitímácie žalobcu v tomto konaní. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Keďže žalovaný nemá vysokoškolské právnické vzdelanie, ani za neho nekoná zamestnanec, ktorý takéto vzdelanie má, vyzval ho súd prvého stupňa uznesením zo 17. septembra 2007, aby tento nedostatok odstránil a súdu označil zástupcu, ktorý ho bude v dovolacom konaní zastupovať. Zároveň ho poučil, že ak nedostatok nebude odstránený, dovolací súd dovolanie odmietne. Žalovaný na výzvu z 28. septembra 2007 oznámil, že udelil plnú moc advokátovi JUDr. A. Keďže JUDr. A. je mimo B., na liečení, požiadal o 30- dňovú lehotu na kontrasignáciu (zrejme na podpísanie a doloženie plnomocenstva). Odvtedy žalovaný deväťkrát opätovne požiadal o predĺženie lehoty na predloženie plnomocenstva vždy s odôvodnením, že jeho zástupca je stále na liečení. Odvolací súd vyzval JUDr. A., aby súdu oznámil, či zodpovedá skutočnosti, že žalovaného v uvedenej veci zastupuje. JUDr. A. listom z 18. augusta 2008 dovolaciemu súdu oznámil, že žalobcu už dávno nezastupuje (podľa obsahu spisu ho v tejto veci ani nikdy nezastupoval). Nakoľko je chorý, požiadal menovaného, aby oznámil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky jeho odstúpenie, resp. odvolanie zo zastupovania. Napriek tomu, že žalovaný, ako dovolateľ, potrebuje kvalifikovaného zástupcu, a že ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jeho dovolania,

nepoveril v súdom doposiaľ svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu. Od výzvy súdu na odstránenie nedostatku tejto podmienky a poučenia o následkoch, ku dňu rozhodovania dovolacieho súdu uplynulo trinásť mesiacov, čo je dostatočná doba na to, aby si mohol zástupcu zvoliť.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy musel Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.), prihliadnuť na ustanovenie § 104 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví. Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia preto konanie o dovolaní žalovaného zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. Žalobcovi nepriznal ich náhradu vzhľadom na to, že mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. októbra 2008

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu